

زنجیره‌ی پهلوه‌ردمین (۱۷)

هاوبه‌ش دانان بوّ خوی گه‌وره

(الشِّرْک)

گه‌وره‌ترین گناه و پوچه‌لکه‌رموه‌ی چاکه‌کانه

ناماده‌گردنی

حده‌من‌کله به‌سرنجی

دهبه‌خشریت. نافر و شریعت

هاوېهش دانان

بؤ

خوای گهوره (الشرك بالله)

ناماده کردنی

حه مزه به رزنجی

پیشکەشە :

* به موسلمانان به گشتی... هه موو نه وانەى خوئە پارێزن نه کردەووه يهك خوی گهوره يان ئی تووره بکات.

* به وانەى ئەم مانگە پیرۆزەدا بریاری تەو بهی یه کجاریان داوهو به دواى حە قدا ده گه رین.

* به و خوشک و بریانهى تامه زروئن به روی گه شهوه دوور نه شیرک به ئیقای خویان بگهن، تا شایستهى ئیخوشبوون بن.

* به هه موو نه وانەى ترسناکی ئەم گونا هه یان نه زانیووهو نازانن جو ره کانی چین.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه....

خوی په روه ردگار ئینسان و جنوکه ی دروستکردوو و فرمانی پی کردون که به تهنیا په رستنی ئه و بکن و هیچ هاوبه شی بؤ دانه ئین. سه رجه م پیغه مبه رانیشی بؤ که یاندنی ئه م یه کخوایه رستی یه ناردوو، وه ک ده فرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الأنبياء: ۲۵)

واته: وه ئیمه پیش تو هیچ پیغه مبه ریگمان نه ناردوو ئیلا نیگمان بؤ ناردوو (به وه ی که) بیگومان جگه له من هیچ په رستراویک ذی یه به هق، که واته تهنیا من بپه رستن.

له بهر ئه وه ئه م یه کخوایه رستی یه دوور شیرک یه که مین فهرزو واجبه و گوره ترین فیه و زانسته، پیویسته بانگخوزان و په روه رده کاران و ماموستایان له کاتی په وهرده کردنی نه وه کاندایه له خاله وه دست پی بکن و بیکه نه ده سستیگی کاریان. چونکه شیرک گوره ترین تاوانه و هرکه سیک له کاره کاندایه هاوبه ش بؤ خوی گه وره دابنیت هیچ کرده وه یه کی قبول ذی یه، بگره چاکه کانیشی هه لوه شاونه ته وه - په نا به خوا- وه له قیامه تیشدا هر ئه وانه بزگار بوون که له گه ل ئیمان که یاندا هیچ هاوبه شیان بؤ خوی گه وره بریار نه داوه. ئیسلامه تیش دانامه زیت هه تا به ری نه بیت له شیرک و کوفرو ه لگرانی.

ئهمه ش جیبه جی کردنی مانای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه، به واتای هیچ په رستراویک شایسته ی په رستش بؤ کردن ذی یه به هق جگه له (الله). که نه فی هه موو په رستراویکی تر ده کريت به گشتی.

خوی گه وره ده فرمویت: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. لَا شَرِيكَ لَهُ ۗ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳)

واته: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ)، ئه ی ئیماندار بلی: به راستی نویتو حه ج و دروشمه کانی و (سه رجه م چاکه و به ندایه تیم) (شه عائیرم) هه روه ها ژیان و مردنم (شه رائیم) تایبه ته بؤ خوی په روه ردگاری جیهانیا نه وه. ئه و زاته هیچ هاوه ل و هاوبه ش و شه ریکیکی نیه و من به وه فرمانم پیدراوه و من یه که م که سی موسولمانانم.

وه ئه مه مافی خوی گهوره به سهر به نده كانی یه وه که پیوسته ئه نجامی بدن تا له قیامه تدا پرگار بن:

عن معاذ بن جبل (رضي الله عنه) أن النبي ﷺ قال له: «يامعاذ هل تدري ما حق الله على عباده»؟ قال: قلت: الله ورسوله أعلم. قال: «حق الله على عباده أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً»، ثم سار ساعة ثم قال: «يا معاذ، هل تدري ما حق العباد على الله إذا فعلوه» قلت: الله ورسوله أعلم. قال: «حق العباد على الله أن لا يعذب من لا يشرك به شيئاً». متفق عليه: البخاري ۸۹/۷ برقم (۵۹۶۷)، ومسلم ۵۸/۱ برقم (۳۰)، واللفظ للبخاري برقم (۲۸۵۶)، ورقم (۶۵۰۰).

واته: پیغه مبهری خوا(ﷺ) به موعادی فهرموو: ئه ی موعاد ئایا ئه زانیت مافی خوی گهوره به سهر به نده كانی یه وه چی یه؟ ده فهرمویت: و وتم: خواو پیغه مبه ره که ی زانترن. فهرموو: مافی خوی گهوره به سهر به نده كانی یه وه ئه وه یه که به ته نها بیپه رستن و هیچ هاوبه شی بۆ بریار نه دن. پاشان ماوه یه ک پرۆیشت و پاشان فهرموو: ئه ی موعاد ئایا ده زانیت مافی به نده كان به سهر خوی گهوره وه (که خوی کردویه تییه ماف به سهر خوی وه) چی یه ئه گهر ئه مه یان کرد؟ و وتم: خواو پیغه مبه ره که ی زانترن. فهرموو: مافی به نده كان به سهر خوی گهوره وه ئه وه یه که سزای ئه و که سه نادات که هیچ هاوبه شی بۆ دانه ناوه.

که واته دوژمنی یه کتاپه رستی بریتدی یه له شیرک، شیرکیش زۆر جووری هه یه و له ناو ئه م ئوممه ته دا بلاوه و چه ندين بانگخواریشی هه یه که بره و به شیرک و خانه شیرکییه کان ده دن و پیپی کاروانی دۆزه خییان گهرمترو زۆرتر ده کن، زۆرکیش له و نیچیرانه ی ده که ونه ناویه وه له و موسلمانانه که نویتو پرۆوو چاکه ی زۆریشیان هه یه، بۆیه خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (یوسف: ۱۰۶) واته: وه زۆر به یان باوه پر ناهینن به خوا مه گهر ئه وان له و کاته دا هاوبه ش بریار ده رن بۆ خوا.

جا له بهر ترسناکی و گهوره یی ئه م گونا هه هه ستاین به ناساندنی شیرک و جوړه کانی تا بیانناسین و خۆمانی ئی بیاریزین و غه یری خۆشمانی ئی ئاگادار بکه ینه وه. بۆ ئه وه ی به ندایه تی یه که مان ساغ و وه رگیراو بییت و په نج به خه ساری دونیا و قیامه ت نه یین، خوی گهوره دلمان والا بکات بۆ وه رگرتنی حه ق.

ترسناکی هاوبه‌ش دانان بُو خوا (شیرک)

۱- هاوبه‌ش دانان بُو خَوای گه‌وره گه‌وره‌ترین گونا‌هه به ره‌هایی، چونکه نوقسانی بریار دانه بُو خَوایه‌ک که خَوی له بونی هاوبه‌ش به پاک گرتوو‌ه و پیویستی به شهریک و هاوبه‌ش ذی‌یه، هه‌روه‌ها چواندنی مه‌خلوقیکه به خَوای گه‌وره له یه‌کیک له تایبه‌تمه‌ندی‌یه‌کانی‌دا، هه‌ر بُو‌یه کاتی پرسیاریان له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷻ) کرد که کام گونا‌هه گه‌وره‌ترین‌ه؟ فه‌رموی: « أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقَكَ... ». البخاری ۴۴۷۷ و مسلم ۸۶. واته: بریتی‌یه له‌وهی هاوبه‌شیک بُو خوا بریار بدهیت له کاتی‌کدا هه‌ر خوا تو‌ی به‌دی‌هیناوه.

۲- وه شیرک سته‌مه، بگره گه‌وره‌ترین زولم و سته‌مه: چونکه سته‌م بریتی‌یه له دانانی شتی‌ک له غه‌یری جی‌گای خُویدا، جا هه‌رکه‌سیک عیباده‌تی بُو غه‌یری خوا کرد ئه‌وا عیباده‌تی له غه‌یری جی‌گای خُویدا داناوه و بُو غه‌یری موسته‌ه‌حقی خَوی ئه‌نجامداوه ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین سته‌مه. خَوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۳)

واته: ئه‌ی (موحه‌مه‌د ﷺ) باسی ئه‌و کاته بکه که لوقمان ئاموژگاری کوپه‌که‌ی ده‌کرد و فه‌رموی: ئه‌ی کوپه‌ شیرینه‌که‌م هاوبه‌ش بُو خوا دامه‌نی، چونکه به‌پراستی هاوبه‌ش دانان بُو خوا سته‌میکی زور گه‌وره‌یه.

۳- خَوای گه‌وره له هه‌موو گونا‌هیک خُو‌ش ده‌بی‌ت ته‌نها له شیرک نه‌بی‌ت ئه‌گه‌ر که‌سه‌که ته‌وبه‌ی لئ نه‌کردبی‌ت: خَوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (النساء: ۴۸)

واته: به‌پراستی خوا خُو‌ش نابی‌ت گه‌ر هاوبه‌شی بُو دابنری، بی‌جگه له‌وه خُو‌ش ئه‌بی‌ت له‌هه‌ر گونا‌هیک تر بُو هه‌رکه‌سیک که بیه‌وی‌ت، وه هه‌ر که‌سیک هاوبه‌ش بُو خوا دابنیت ئه‌وه بی‌گومان گونا‌هیک زور گه‌وره‌ی هه‌لبه‌ستوو‌ه.

۴- شیرک سه‌راپای کرده‌وه‌کان هه‌لده‌وه‌شینی‌ته‌وه: خَوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الزمر: ۶۵)

واته: سویند به‌خوا با دلنیا بن که وه‌حی نیردراوه بُو تُوو بُو ئه‌وانه‌ی پییش تویش: ئه‌گهر هاوه‌لگهر بیت و شه‌ریک بُو خوا بریار بدهیت کاروکرده‌وه چاکه‌کانیشت پووجه و ده‌چیته ریزی خه‌ساره‌تمه‌ند و زهره‌رمه‌ندانه‌وه.

۵- ئه‌گهر که‌سی موشریک ته‌وبه نه‌کات و بمریت ئه‌وا به‌هه‌شتی له‌سه‌ر حه‌رام کراوه و به‌هه‌میشه‌یی و نه‌مری له‌ دُوژه‌خدایه‌وه هیچ شه‌فاعه‌تیک شمولی ناکات: خَواي گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿..... إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (المائدة: ۷۲)

واته: دلنیا بن ئه‌وه‌ی شه‌ریک و هاوبه‌ش بُو خوا بریار بدات، ئه‌وه بیگومان خوا به‌هه‌شتی له‌سه‌ر حه‌رام‌کردوو شوین و جیگا و سه‌ره‌نجامی ئاگره، ئه‌وسا ئه‌و سته‌مکارانه هیچ جوړه پشتیوانیکیان نییه (که‌س ناتوانیټ فریایان بکه‌ویټ).

۶- موشریک خوین و سامانی هه‌لآله: خَواي گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ ۚ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (التوبة: ۵)

واته: جا کاتی که مانگه حه‌رامه‌کان به‌سه‌رچوون (که بریتین له: ذوالقعدة، ذوالحجة، محرم، رَجَب) ئه‌وه هاوه‌لگهران بکوژن له‌هه‌ر کوی ده‌ستان لییان گیر بوو، یاخود به‌دیل بیانگرن، سنوور دانین بُو چالاکیان، هه‌روه‌ها که‌مین و بو‌سه‌یان له‌هه‌موو شوینیکی له‌باردا بُو دانین، جا ئه‌گهر (پییش ئه‌وه‌ی ده‌ستی ئیوه‌یان بگاتی) ته‌وبه‌یان کردو وازیان هیئا له‌و کاره‌یان و نوټزیان کردو زه‌کاتیاندا، ئه‌وه وازیان لیبه‌ینن و پییان بُو چوَل بکه‌ن، چونکه به‌راستی خوا لیخو‌شبوو به‌به‌زه‌یییه.

وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ ده‌فه‌رمویت: «أمرت أن أقاتل الناس حتى يقولوا: لا إله إلا الله، فإذا قالوا: لا إله إلا الله، عصموا مني دماءهم وأموالهم، إلا بحقها وحسابهم على الله، ثم قرأ: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ. لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾». أخرجه مسلم والترمذي والحاكم وأحمد وصححه الألباني انظر السلسلة الصحيحة برقم (۴۰۹).

واته: فه‌رمانم پی کراوه که له‌گه‌ل خه‌لکی‌دا بجه‌نگم هه‌تا ده‌لین: (لا اله الا الله). ئه‌گهر وتیان ئه‌وا خوین و سه‌روه‌تیاان له‌سه‌ر من حه‌رامه مه‌گهر به‌هه‌قی ئیسلام، وه

حيسابيشيان له سهر خوايه، پاشان ئەم ئايه تهى خوینده وه: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ﴾

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿(الغاشية : ۲۱-۲۲)﴾

واته: كه واته (تۆ ئه‌ی پیغه مبه‌ر) (()) ئەم شتانه بخه‌ره وه یادیان و ئامۆزگاریان بکه، به‌راستی تۆ هه‌ر یادخه‌ره وه‌یت. هه‌یج ده‌سه‌لاتیکت نیه به‌سه‌ر دل و ده‌روونیاندا (تا به زۆر باوه‌رداریان بکه‌یت).

پیناسه‌ی (الشرك)

هاوبه‌ش دانان بۆ خوای گهوره (الشرك) له زمانه‌وانیدا واته‌هاوبه‌ش کردن، وه به‌م مانایانه‌ش دیت:

تیکه‌ل کردن و هاوپی‌یه‌تی کردن و هاوبه‌شی پی کردن، ده‌لین: هاوبه‌شم کردو کردمه شه‌ریکی خۆم.... / لسان العرب ۹۹/۷ و تاج العروس ۱۴۸/۷ و ته‌ذیب اللغة ۱۷/۱۰.

له شه‌رعدا / واته‌ دانانی هاوبه‌شیك بۆ خوای گهوره له یه‌کیك له و تایبه‌تمه‌ندیانه‌دا كه خۆی پی‌ تایبه‌ت کردوه، جا ئیتر ئه‌و هاوبه‌ش دانانه له (ربوبیه‌تدا) بی‌ت یان (ألوهیه‌ت) یان (أسماء و صفات)، به‌لام زۆربه‌ی جار له (ألوهیه‌ت) دا شیرک ب‌ریار ده‌دریت:

۱- له ربوبیه‌تدا: ته‌نها خوای گهوره دروستکه‌رو خاوه‌ن موک و هه‌لسوپی‌نه‌ری بوونه‌وه‌رو سوودو زیانگه‌یه‌ن و ژیه‌نه‌رو مرینه‌ره. جا هه‌رکه‌سیک له یه‌کیك له م تایبه‌تمه‌ندیانه‌دا هاوبه‌شیك بۆ خوا ب‌ریار بدات ئه‌وه شیرکی ب‌ریار داوه له ربوبیه‌تدا.

۲- له ئلوهیه‌تدا: ته‌نها خوای گهوره شایسته‌ی په‌رستش (عیباده‌ت) بۆ کردنه له هه‌موو جوهره‌کانی په‌رستشدا. خۆ ئه‌گه‌ر که‌سیک جوړیک له جوهره‌کانی عیباده‌ت ئه‌نجامبدات بۆ غه‌یری خوا ئه‌وا شیرکی ب‌ریار داوه له ئلوهیه‌تدا.

۳- له أسماء و صفاتدا: خوای گهوره چه‌ندین ناوی جوان و سیفه‌تی به‌رزى هه‌یه که که‌س هاووی‌نه‌ی نیه‌وه له که‌س ناچیت. هه‌رکه‌سیک هاوتا بۆ خوا ب‌ریار بدات به‌هه‌مان شیوه شیرکی ئه‌نجامداوه.

جۆرەكانى ھاوبەش دانان بۇ خۇا (الشرك)

ھاوبەش دانان بۇ خۇاى گەورە (الشرك) چەندىن جۆرە نمونەى ھەيە وەك پيغەمبەرى خۇا (ﷺ) دەفەرموئىت: «الربا سبعون باباً و الشرك مثل ذلك». رواه البزار عن ابن مسعود وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم (٣٥٤٠).

واتە: رېبا (سو) ھەفتا بەشەو ھاوبەش دانانىش بۇ خۇا بە ھەمان شىو.

بەلام زۆر كەس وا دەزانن تەنھا سەجدە بردن بۇ بتىك ھاوبەش بېرىدەنەو بەس!!!

جا بە گشتى وەك زانايان دابەشيان كردووەو فەرمويانە: شىرك دوو جۆرە: شىركى گەورەو شىركى بچوك:

جۆرى يەكەم: شىركى گەورە:

ئەمىش بە ماناى كوفرى گەورەيە، گەورەترىن گوناھ و تاوانە. سەراپاى كردەو چاكەكان ھەلدەو شىنئىتەو خاوەنەكەى لە بازنى ئىسلام دەباتە دەرەو ئەگەر مردو تەوبەى ئى نەكردبوو بە ھەمىشەيى لە دۆزەخدا دەمىنئىتەو لە قىامەتیشدا شەفاعەتى شەفاعەتكارانى بۇ نىيە. بەگشتى برىتىيە لەوہى كەسىك جۆرىك لە جۆرەكانى پەرسىش ئەنجام بدات بۇ غەيرى خۇا.

شىخ عبد الرحمن بن ناصر السعدى (پەحمەتى خۇاى ئى بىت) فەرمويەتى: (سنوورو پىناسەى شىركى گەورە كە ھەموو جۆرە شىوازەكان لە خۇ بگىرت برىتىيە لەوہى: (بەندە جۆرىك يان دانەيەك لە جۆرەكانى پەرسىش ئەنجام بدات بۇ غەيرى خۇا). جا ھەموو بىروباروہرېك، يان ووتەيەك، يان كردەوہيەك كە خۇى گەورە فەرمانى بە كردنى داىبىت ئەوا ئەنجامدانى بۇ خۇاى گەورە برىتىيە لە يەكخواپەرسىتى و ئيمان و ئىخلاص، وە ئەنجامدانى بۇ غەيرى خۇا برىتىيە لە شىرك و كوفر، جا ئاگادارى ئەم رېكخستە بە بۇ شىركى گەورە، چونكە ھىچ شتىكىش رىزپەرى ئەمە نىيە). القول السديد في مقاصد التوحيد ص ٥٨.

كەواتە شىرك پىچەوانەى يەكخواپەرسىتىيە ھەرەك چۆن كوفر پىچەوانەى ئيمانە:

شیرکی گهورهش چه ندان جوړی هه یه که هه مویان یه ک حوکمیان هه یه :

۱- هاوبهش دانان بۆ خوا له پارانه وه و داواکردندا: چونکه پارانه وه عیباده ته و ده بیته هه ر بۆ خوا ئه نجام بدریته، خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (یونس: ۱۰۶)

واته: هاناو هاوار نه بهیت بۆ که سیك یان شتیك له جیاتی خوا، که نه قازانجت پی ده گه یه نیته نه زیان (چونکه قازانج و زیان هه ر به ده ست خویه)، خو ئه گه ر کاری و ئه نجام به دیت، ئه وه به راستی تو له سته مکارانیت. پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ ده فهرمویت: « مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نِدَاءَ دَخَلَ النَّارَ ». البخاری ۴۹۷.

واته: هه ر که سیك بمریته و له غهیری خوا هاوبه شیکی تری بۆ دانا بیته لیی پارابیته وه ده چیته دۆزه خه وه.

وهک داواکردنی شیفا و رزق له مردووان و پیاوچاکان و چوونه سه ر گوڤه کانیان و پارانه وه و بانگ کردنیان، یان وتنی: یا رسول الله.. یا حسین، یا شیخ عیسا و موسا، یا شیخی کربچه.. یا شیخی گه یلانی... یا غه و ث هاوار... وه هاووینه ی ئه م و تانه ی له ناو خه لکی دا زور ده وتریته - په نا به خوی گه وره -.

۲- هاوبهش به پیرادان له نیته و نیازو مه به ستدا: وهک ئه وانیه ی کارو کرده وه یه کی چاک ده کهن به ته وای هه موو ویست و مه به ستیان له بهر خاتری خه لکی یه. وهک مه به ستی مونا فیه که کان. خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفَّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ، أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الآخِرَةِ إِلاَّ النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (هود: ۱۵، ۱۶).

واته: هه ر که سیك ته نها ژیا نی دنیا و پازا وه یی و (خو شگوزه رانی) یه که ی بویت. ئه وه پادا شتی هه ول و کو ششی ئه و جو ره که سانه ده ده ینه وه له دنیا دا، ئه وانیش تییدا هیچیان لی که م نا کریتته وه. ئا ئه وانه له پوژی دوایدا جگه له ناگری دۆزه خ هیچی تریان بۆ

نیه و نه‌وهی که کردیان له دنیا‌دا پو‌وچهل بُو‌وه و بی نر‌خه، هه‌روه‌ها نه‌و کار‌وکرده‌وهی که ده‌یان‌کرد به‌تال و پو‌وچ و بُو‌شه.

۳- هاوبه‌ش بریاردان له گو‌پرایه‌لی کردندا: خَوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (التوبة: ۳۱).

واته: (گا‌ورو جوو) حاخام و قه‌شه‌کانی خُو‌یان کردو‌ته په‌روه‌دگاری خُو‌یان له جیاتی خوا (ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداریانن، نه‌وانیش به‌ناره‌زووی خُو‌یان شتیان بُو‌و حالال یان حه‌رام ده‌که‌ن) هه‌روه‌ها مه‌سیحی کو‌ری مه‌ریه‌میش (به‌کو‌ری خوا ده‌زانن) له‌کاتی‌کدا که فه‌رمانیان پینه‌دراوه جگه له په‌رستنی تاکه خَوایه‌ک، بی‌گومان جگه له‌و زاته خَوایه‌کی تر نیه، پاک‌و بی‌گه‌ردی و ستایش بُو‌و نه‌و زاته‌یه، که (نه‌و نه‌فامانه) ها‌وه‌لی بُو‌و بریار ده‌دن. نه‌میش بریتی‌یه له گو‌پرایه‌لی کردنی غه‌یری خوا له ته‌شریع و حوکم‌دا، له‌ه‌لال کردنی حه‌رامی‌ک یان حه‌رام کردنی له‌لایک، یان پروا بوون به‌وهی که‌سی‌ک مافی دیاری کردنی له‌لال و حه‌رامی هه‌یه جگه له خَوای گه‌وره، یان حوکم بردنه‌وه بُو‌و لای یاساو ده‌ستوره نه‌فامی‌تی‌یه‌کان. وه‌ک نه‌وهی نه‌م‌پرو ده‌بینی‌ت سه‌رکرده‌کان می‌لله‌ته‌کانیان به‌ یاساو پرو‌گ‌رامی ده‌ست‌کرد ده‌بن به‌پرو‌وه و حوکمی خَوایان که‌نار خستوو‌وه و بگ‌ره به‌ دو‌اکه‌وتوو‌یی ناوی ده‌بن و پی‌یان وایه شی‌او نی‌یه بُو‌و نه‌م زه‌مانه!! وه‌ چه‌ندان شتی حه‌رامی‌یان به‌ یاسا بُو‌و له‌لال کردوون هه‌ر له داو‌ین پی‌سی و ری‌باو خراپه‌وه. زو‌ری‌کیش له‌ه‌لال کراو بگ‌ره واجبه‌کانیشیان قه‌ده‌غه کردووه.

کاتی عه‌دی کو‌ری حاته‌م گو‌ی‌ی له پی‌غه‌مه‌بری خوا ﴿﴾ بوو نه‌م نایه‌ته‌ی خو‌یند: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ ده‌فهرمویت: وتم: خو‌و نه‌وان نه‌و پی‌شه‌وایانه‌یان نه‌ده‌په‌رست! فه‌رموی: « أَجَلٌ وَلَكِنْ يَحْلُونَ لَهُمْ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَسْتَحْلُونَهُ، وَيَحْرَمُونَ عَلَيْهِمْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فَيَحْرَمُونَهُ، فَتِلْكَ عِبَادَتُهُمْ لَهُمْ ». واته: به‌لی به‌لام نه‌وان شتانی‌کیان بُو‌و له‌لال ده‌کردن که‌خَوای گه‌وره حه‌رامی کردووه له سه‌ریان نه‌وانیش به‌ له‌لایان ده‌زانی، وه‌ شتانی‌کی‌شیان لای حه‌رام ده‌کردن که خَوای گه‌وره له‌لالی کردووه نه‌وانیش به‌ حه‌رامیان ده‌زانی، جا نه‌مه په‌رستنی‌انه بو‌یان. / رواه البیه‌قی ۱۱۶/۱۰ وهو عند الترمذی برقم ۳۰۹۵ وحسنه الألبانی فی غایة المرام ص: ۱۹.

پیغهمبهری خوا (ﷺ) ده فهرمویت: «... وما لم تحکم أئمتهم بکتاب الله، ویتخیروا مما أنزل الله إلا جعل الله بأسهم بينهم». رواد ابن ماجه (٤٠١٩) وأبو نعیم والحاکم ٤/٥٤٠ وصححه الالبانی فی السلسله الصحیحة ١/١٦٧ برقم (١٠٦).

واته: وه ههركاتيک پیئشه واکانیان به قورئانه کهی خوا حوکمیان له نیواندا نه کردن و چاوه پروانی خیرو چاکه و کامه رانی نه بوون له وه دا که خواناردویه تی، ئیلا خوای گهوره کیئشه و کوشتار ده خاته نیوانیانه وه.

جا ههركه سیك حالی وابوو نه وه له و طاغوتانه یه که خوای گهوره فه رمانی کردوو به بی باوه ر بین پیی. چونکه طاغوته کان زورن و سه رکانیان پیئجن: ئیبلیس، وه ههركه سیك به رستریت و پیی رازی بییت، وه که سیك بانگه وازی خه لکی بکات بو په رستنی خوئی، وه ههركه سیك بانگه شهی زانینی علمی غه یب بکات. وه ههركه سیك که حوکم بکات به غه یری نه و قورئانه ی خوا ناردویه تی / شرح ثلاثة الأصول للشيخ محمد صالح العثيمين ص ١٥٣-١٥٤.

٤- هاوبه ش بریار دان له خوئشو یستندا: خوئشو یستنی غه یری خوا (جا ههركه سیك بییت) وهك خوئشه ویستی خوا شیرکه. خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ (البقرة: ١٦٥).

واته: وه کهسانی وا هه یه له خه لکی که هاوبه شی زور بو خوا بریار ده دن به وه ی خوئشیان ده ویئن وهك خوئشه ویستی (ئیمانداران بو) خوا.

٥- ترسان له غه یری خوا (له مردوان و جنوکه) به وه ی توشی زیانیکی بکه ن: خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ (الزمر: ٣٦).

واته: مه گهر خوا به س نیه که پشتیوان بییت بو به نده ی خوئی که پیغهمبهره (ﷺ)، که چی نه وان تو ده ترسیئن به شتی تر جگه له خوا، خوئ وه ی خوا گومرای بکات و سه ری لیبشییوینیت، ئیتر که س ناتوانییت دهستی بگریت و ریئمویی بکات.

به لام ترسی سروشتی وهك: ترسان له ناژه لی درنده و سته مکاریکی زیندو شیرک ذی یه و دروسته.

۶- داواى كۆمه‌كى و پشتیوانى (الإستعانة) له شتیكدا كه تهنه‌ها خَواى گه‌وره توانای به‌سه‌ریدا هه‌بیّت، وهك داواکردنى سه‌رخستن و پزگار كردن و شیفادان و مندالّ به‌خشین و پزق دان و... هتد. خَواى گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحة: ۵) واته: خَوايه، تهنه‌ها هه‌ر توّ ده‌په‌رستین و هه‌ر له‌تۆش داواى یارمه‌تى و پشتیوانى ده‌كه‌ین.

وه پیغه‌مبه‌رى خوا(ﷺ) به ابن عباسى فه‌رموو: (. إذا سألت فاسأل الله، وإذا استعنت فاستعن بالله..). رواه أحمد والترمذي وصححه الألباني أنظر صحيح الجامع برقم (۷۹۵۷). واته: ئەگەر داوات کرد تهنه‌ها له خوا داواکه‌و ئەگەر داواى هاوکارى و پشتیوانیت کرد هه‌ر له خَواى بکه.

به‌لام داواى كۆمه‌كى كردن له غه‌یرى خوا به‌م سى مه‌رجه دروسته: یه‌که‌م: له كه‌سیكى زیندوو. دووه‌م: ئاماده‌ی ئەو جیگایه بیّت. سى‌یه‌م: له شتیكدا بیّت كه توانای هه‌بیّت بوّت به‌جى بگه‌یه‌نیّت. وهك یارمه‌تى لى وه‌رگرتنى له کارو پرۆژه‌یه‌كى چاکه‌و خێردا.

۷- داواى فریاکه‌وتن (الاستغاثة) بوّ لابرندى ناره‌حه‌تى و ته‌نگانه‌یه‌ك: خَواى گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ...﴾. (الأنفال: ۹)

واته: یادی ئەو کاته بکه‌نه‌وه كه له په‌روه‌ردگارتان ده‌پارانه‌وه‌و داواى یارمه‌تیتان لى ده‌کرد، خَوايش خێرا هات به هاناتانه‌وه... ئەم شیرکەش له وینەى ئەوهى دەلین: یا فلان هاوار!!! به‌جوړى له‌کاتى هه‌لنوتینیشدا هاواریان لى ده‌که‌ن!!!

۸- په‌نا گرتن به غه‌یرى خوا: وهك ئەوهى زوو موشریکه‌کان په‌نایان ده‌گرت به جنۆکه‌کان. خَواى گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾. (الجن: ۶).

واته: به‌پراستی پیاوانیک له ده‌سته‌ی ئاده‌میزاد په‌نایان ده‌برد به پیاوانیک له ده‌سته‌ی جنۆکه‌کان (ئه‌وانیش ئەمه‌یان به‌هه‌لزانی) که‌چى ئەوه‌نده‌ی تر مانوویان کردن (به‌خورافات و شتى بى سه‌رو به‌ر).

۹- بپروا بوون به توانای پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان له به‌پرویه‌بردنى بونه‌وه‌ردا له‌گه‌ل خوادا!!!، یان بپروا بوون به تواناو کاریگه‌رى ئەستیره‌و هه‌سه‌ره‌کان له پروداوه‌کان و

ژيانى خەلكى دا. كه ئەمانە تەنھا بە دەست خوايە. خۇاى گەورە دەفەرموئىت: ﴿... وَمَنْ يُدْبِرِ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ...﴾. (يونس: ۳۱)

واتە... وہ كىيە كه هەموو كارو فرمانەكان جىبەجى دەكات و گۆرانكارىيان بەسەردا دەهيئىت، دەلەين: اللە..

وہك پشت بەستن بە بورج و ئەستىرەكانى بەخت لە گۆقارو پۆژنامەكاندا، جا ئەگەر كەسيك بپرواى بە كاريگەرىيان هەبيت پىي موشريك دەبيت، وہ ئەگەر تەنھا بۇ خۇشى بيانخوينىتەو تەوانبارە چونكە نايىت موسلمان خۇشى ببينىت لە خويندەنەو شيرك، وپراى ئەمە لەوانەيە شەيتان بەهويەو توشى بپروا پى بونى بكات كه ئەو كاتەش بۆتە هۆكاريك بۇ شيركەكە.

۱۰- سەرپرین بۇ غەيرى خوا: خۇاى گەورە دەفەرموئىت: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ (الكوثر: ۲)

واتە: دەى كەواتە نوپژ بکە بۇ پەرودەگارت وە قوربانى سەر بپرە.

پىغەمبەرى خوا ﴿ﷺ﴾ دەفەرموئىت: « لعن الله من ذبح لغير الله ». رواه مسلم (۱۹۷۸).

واتە: نەفرەتى خوا لەو كەسەى شتىك سەردەبپرىت بۇ غەيرى خوا.

جا سەرپرین بۇ غەيرى خواو سەرپرینیکیش لەسەر غەيرى ناوی خوا هەردوکیان حەرامەو گۆشتى سەرپراوەكەش خواردنى حەرام دەبيت، وەك سەرپرینی سەردەمی نەفامى بۇ جنۆكە، كاتى خانویەکیان بکریایە یان بیریکیان هەلبکەندایە ئازەلیکیان لەلایدا سەردەبپرى لە ترسى زيانى جنۆكە. / تیسیر العزیز الحمید ص (۱۵۸).

یان سەرپرین لەبەردەم سەرکردەیهکی طاغوت یان كەسيكدا، یان ناوهینانى غەيرى خوا لەكاتى سەرپرینیدا وەك دەوتری: لە راهی خواو... شتى تری بۇ زیاد دەكەن.

۱۱- نەزر ئەنجامدان بۇ غەيرى خوا لە ئینسان و جنۆكە: نەزرىش واجب كردن یان لەسەر خۇ قەدەغە كردنى شتىكە كه لە شەرعدا پىویست نەكراو. وەك ئەوہى بلیت: ئەى فلانە شىخ ئەگەر ئەوہم بۇ بكەیت لەسەرم نەزر بیت ئەوہت بۇ بكەم، بەجۆرىك هەندى گۆر ناوبراوە بە (نەزرگا) واتە جیگای نەزرا لە كاتیكدا نەزر تەنھا بۇ خۇاى گەورە دەكری و بەس، خۇاى گەورە دەفەرموئىت: ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي

نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. (آل عمران: ۳۵).

واته: (به‌یاد بی‌نه) کاتیک هاوسه‌ری عیمران وتی: په‌روه‌ردگارا به‌پراستی من پریارم داوه و نه‌زرم کردووه ئەو مندالهی له سکمدایه نازاد کراو بیئت له هه‌موو ئەرك و ئیش و کاریک (تا هه‌ر له خزماتی بیت المقدس دا بیئت) ده تۆش لیم وه‌ریگره، چونکه به‌پراستی تۆ خوایه‌کی بیسه‌رو زانایت.

۱۲- ته‌واف: خَوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿...وَلِيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ (الحج: ۲۹).

واته: وه به‌ده‌وری مالی دیرین و به‌نرخ‌ی خوا (که‌عه‌به‌) دا با (طه‌واف) بکه‌ن. وه‌ک ئەمه‌ی ئەم‌پرو ده‌بینریت له سوپانه‌وه به‌ ده‌وری گۆری پیاوچاکان و به‌گه‌وره‌گرتنی. وه ده‌ستی پیا ده‌هینن و سه‌جده‌ی بُو ده‌به‌ن و له خۆله‌که‌ی ده‌موچاو هه‌لده‌کیشن و به‌ ترس و له‌رزوه‌وه له‌به‌رده‌میدا ده‌وه‌ستن و داوای لی ده‌که‌ن.

۱۳- ته‌به‌روک کردن به‌ گل و دارو به‌ردو په‌رو: وه به‌ هه‌ر شتی‌ک که له شه‌رعدا ذی‌یه: جا کاتی هاوه‌له‌کان دایان به‌ لای داری (ذات انواط) دا که داریک بوو موشریکه‌کان لایدا ده‌مانه‌وه و چه‌که‌کانیان پییدا هه‌لده‌واسی به‌ مه‌به‌ستی کاریگر بوونی، به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿﴾ یان فه‌رموو: داریکی (ذات انواط) ش بُو ئیمه‌ دابنی وه‌ک ئەوه‌ی ئەوان هه‌یانه. فه‌رموی: «سُبْحَانَ اللَّهِ، هَذَا كَمَا قَالَ قَوْمُ مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتُرْكَبَنَّ سَنَةً مِنْ كَانِ قَبْلِكُمْ». أخرجه الترمذي (۲۱۸۰) وصححه الألباني أنظر ظلال الجنة (۷۶)، المشكاة (۵۳۶۹).

واته: پاكو بی عه‌یبی بُو خوا، ئەمه وه‌ک ئەو وته‌یه‌ی گه‌له‌که‌ی موسا وایه که وتیان: په‌رستراویکمان بُو دابنی وه‌ک چۆن کافره‌کان هه‌یانه. سویند به‌و خوایه‌ی نه‌فسی منی به‌ ده‌سته شوین ریچکه‌ی تاوانی ئەوان ده‌که‌ون.

۱۴- ئومید پی هه‌بوون (الرجاء) و پشت به‌ستن (التوکل) به‌ غه‌یری خوا له شتی‌کدا که ته‌نها خَوای گه‌وره توانای هه‌یه وه‌ک پشت به‌ستن به‌ غه‌یری خوا بُو سه‌رخستن و شیفادانی نه‌خۆشی و.. هتد، خَوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿...وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (المائدة: ۲۳).

واته: به‌ ته‌واویی پشت به‌ خوا به‌ستن ئەگه‌ر ئیوه ئیماندارن.

۱۵- جادو(السحر): خوی گهوره دهفهرمویت: ﴿...وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السَّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَي الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۗ﴾ (البقرة: ۱۰۲)

واته: (ناشکرایه که) هرگیز سولهیمان کافر نه بووه، به لکو شهیتانه کان کافر بوون و خه لکیان فیری سیحرو جادوو دهکرد، ههروه ها مهردومیان فیری نه وه دهکرد که بو هاروت و ماروت دابهزی بوو (که دوو فریشته بوون) له بابل (مه به سستیسیان تیگه یاندنی خه لکی بوو له سیحرو جادوو). نه وانیش که سیان فیری هیچ شتی که نه دهکرد تا پییان نه وتایه: نه م کاره ی نیمه بو تاقی کردنه وه یه و خو ت کافر مه که.

۱۶- فالچی تی و بانگه شه کردنی زانینی غیب و خویندنه وه ی له پی دهست و قاوهرگرتنه وه: حوکی نه و که سه ی دهچیته لای فالچی یه که نه گهر بروای پی بکات کافر ده بی ت - په نا به خوا-، پیغه مبهری خوا(ﷺ) دهفهرمویت: « من أتى عرافا أو كاهنا فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد ». رواه أحمد ۴۲۹/۲ وصححه الألباني في صحيح الجامع ۵۹۳۹.

واته: هه رکه سی که بچیته لای که سی که بانگه شه ی زانینی جیگای شتیکی وون دهکات، یان فالچی یه که بانگه شه ی زانینی غیب بکات و بروا به قسه کانی بکات نه وه کافر بووه به و قورنانه ی نیردراوته سه ر محمد(ﷺ).

خو نه گهر هه ر بو ته جره به بچی ت و بروای پی نه کات نه و نو یژی چل روژی قبول نی یه. هه رچه ند واجبه له سه ریشی نو یژ بکات و ته وه ش له کاره که ی بکات. پیغه مبهری خوا(ﷺ) دهفهرمویت: « مَنْ أَتَى عَرَاْفًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ». صحيح مسلم ۱۷۵۱/۴ برقم (۲۲۳۰).

واته: هه رکه سی که بچیته لای فالچی یه که و پرسیری شتیکی لی بکات چل شه و نو یژی قبول نی یه.

۱۷- شه فاعه ت: هه ندیک که س مردوه کان ده که نه تکاکارو ده لی ن خو نیمه له م مردوانه ناپار یینه وه و نایان په رستین، به لکو ته نها ده یانکه ی نه واسیته یه که له نیوان خو مان له گهل خواد! چونکه بروامان وایه نه مانه پیاوچاک بوون و له خوا نزیکن و نه مانه تکامان بو ده که ن لای خوا،!! که به م کاره یان شیرکیان بو خوا داناوه، چونکه خوی گهوره له

بهنده کانی نزیکه و پیویستی به واسیطة ذییه. وه موشریکه کانی زوش هه مان به هانه یان دههینایه وه. خوی گهوره دهفرمویت: ﴿... وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا

لِيُقَرَّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ (الزمر: ۳)

واته: نه وانهش جگه له و زاته کهسانی ترو شتی تر دهکه نه پشتیوانی خویان دهلین: ئیمه نه م بت و شتانه ناپه رستین ته نه له بهر نه وهی له خوا نزیکمان بجه نه وه.

خوی گهوره دهفرمویت: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ لَاءِ

شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ ۗ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ ۗ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا

يُشْرِكُونَ﴾ (یونس: ۱۸)

واته: بی باوه ران شتیك دهپه رستن له جیاتی خوا که نه زیانیان پیده گه یه نییت نه

قازانج، دهشلین: ئا نه و بت و شتانه تکاکارمانن لای خوا، پییان بلی نهی محمد (ﷺ):

باشه ئایا ئیوه خوا ئاگادار دهکه نه وه به شتیك که له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه بییت و

خوا نه یزانییت؟! پاک و بیگه رده و به رزو بلنده و دووره له وهی که نه فامان ده یکه ن

به هاوه لی.

جووری دووهم: شیرکی بچوک:

بریتییه له هه ر گوناھیک که له دهقه شه رعیه کانی قورئان و سوننه تدا به شیرک ناوی

هاتبییت و نه گه یشتیبیته ئاستی شیرک، له گه ل هیشتنه وهی ناوی ئیمان به

خاوه نه که یه وه، به لکو هوکاریک بییت بو که وتنه ناو شیرکه گه وره که وه، که نه م جوړه ی

شیرکیش گه وره ترینی گونا هه گه وره کانه. به لام نه م جوړه خاوه نه که ی له باز نه ی

ئیسلام ناباته ده ره وه و بنچینه ی ئیمان که ی ناسرپته وه، حوکه که شی نه وه یه پیویسته

ته وه ی لی بکات، خو نه گه ر مردو ته وه ی نه کردبوو نه وه له ژیر ویستی خوی

گه وره دایه، نه گه ر ویستی بییت سزای ده دات و نه گه ر ویستی بوو لی خوش ده بییت،

خۇ ئەگەر سزادا ئەو بە نەمرى و ھەتايى لە دۆزەخدا نايھيلىتە ھو شەفاعەتى شەفاعەتكارانى بەردەكە ویت بە ئىزنى خۇاى گەورە.

شیخ عبد الرحمن بن ناصر السعدى (پەرحمەتى خۇاى لى بیئت) فەرمویەتى: (سنورى شیركى بچوکیش بریتىیە لە ھەر ھۆکارو پىگایەك كە سەردەكیشیت بۇ شیركى گەورە، لە نیئت، یان ووتەکان، یان ئەو کردارانەى نەگەیشتونەتە پلەى عیبادەت. / القول السدید فی مقاصد التوحید، لعبد الرحمن بن ناصر السعدى، ص ۵۸.

شیركى بچوکیش دوو جۆرە:

جۆرى یەكەم: شیركى ئاشکرا (ظاہر)، كە ئەمیش دوو جۆرە: شیركى ووتەو کردەوہ: بە ووتەش وەك:

۱- وەك سویند خواردنى زارەكى بە غەیری خوا: چونكە سویند خواردن جۆریكە لە بەگەورەزانینی سویند پى خوراو:

لە ابن عمرەوہ گوئی لى بوو پیاویك وتى: نەخیر سویند بە كەعبە! ابن عمر فەرموی: نابیئت بە غەیری خوا سویند بخوریت، من بیستومە لە پیغەمبەرى خواوہ (ﷺ) كە فەرمویەتى: «من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك». رواه الترمذی وحسنه وابن حبان فی صحیحہ و صححہ الألبانی أنظر صحیح الترغیب والترہیب ۷۶/۳ برقم (۲۹۵۲).

واتە: ھەركەسیك سویندى خوارد بە غەیری خوا ئەوہ كوفرى کردووہ یان شیركى کردووہ.

وەك ئەوہى ئەمپرو دەببیریت سویند دەخوریت بە: پیغەمبە (ﷺ)، تەلاق، سەرى باوك، گوپرى دايك، چاوى برا، ناموس، نمەك، گوپرى شەھیدان، بە فلانە شیخ و فیسارە پیاوچاك و فلانە سەركردە... ھتد.

كە فارەتى ئەمەش ئەوہیە بلیت: (لا الہ الا اللہ) چونكە

پیغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمویت: «مَنْ حَلَفَ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى، فَلْيُقْل: لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ...». البخارى برقم (۴۸۶۰).

واتە: ھەركەسیك سویندى خوارد بە (لات) و (عوزا) (كە دوو بتى سەردەمى نەفامین) با بلیت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

عبداللهی کوری مه‌سعود (ره‌زای خَوای لِي بَيْت) فه‌رمویه‌تی: ئەگەر به درووه سویند بخۆم به خوا، پیم خۆشتره له‌وهی سویند بخۆم به غه‌یری خوا به راست. / رواه الطبراني موقوفا ورواته رواة الصحيح وصححه الألباني أنظر صحيح الترغيب والترهيب ۷۶/۳ برقم (۲۹۵۳).

۲- ووتنی: ئەگەر خوا (و) تۆ ویستی لِي بَيْت، یان دانانی پییتی (و) له‌نیوان ناوی خَوای گه‌وره و که‌سیکی تردا:

له ابن عباسه‌وه ده‌فه‌رمویتی: پیاویک به پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ی ووت: (ما شاء الله وشئت!) ئەگەر خوا و تۆ ویستتان لِي بَيْت! ئەویش فه‌رموی: «جعلت لله نداً؟! ما شاء الله وحده» ئایا هاواتات بوخوا دانا؟! بلی: ته‌نها ئەگەر خَوای گه‌وره ویستی لِي بَيْت. / صححه الألباني أنظر صحيح الأدب المفرد ۱/۲۹۰ برقم (۷۸۳/۶۰۵).

چونکه خَوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (التكوير: ۲۹)

واته: ویستی ئیوه‌ش نایه‌ته دی مه‌گەر کاتیک خَوای په‌روه‌دگاری جیهانیان بیه‌ویتی. یان وتنی: ئەگەر خواو دکتۆر نه‌بوایه ده‌مرد، ئەگەر خواو فلان نه‌بوایه له‌برسا ده‌مرد، خواو تۆ شک ده‌بهم، له سایه‌ی خواو سه‌ری تۆوه.....هتد.

۳- ناوانی که‌سیک به (مَلِكِ الْمُلُوكِ) شاهنشاه، یان (قاضي القضاة). وه دانانی

ووشه‌ی (عبد) بو غه‌یری ناوی خوا، وهك: (عبدالحسين، عبدالعلي. عبدالرسول...)

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمویتی: «أُخِنِعَ اسْمُ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكِ الْأَمَلِكِ». صححه الألباني في السلسلة الصحيحة برقم (۹۱۵).

واته: بی‌زراوترین ناو به لای خَوای گه‌وره وه له رۆژی دوا‌ییدا پیاویکه ناو‌نرابییت (ملك الأملاك) شاهنشاه.

وه به کرده‌وه و نه‌ندامه‌کانیش وهك:

۱- له ده‌ست یان مل کردنی به‌رۆو موفه‌رک و ده‌زوو به مه‌به‌ستی دوور خستنه‌وه و لابردنی به‌لاو نه‌خۆشی به‌وهی برۆای واییت ئەمانه وه‌سیله‌یه‌کن و خَوای گه‌وره به هۆیه‌وه شیفا ده‌نی‌ریتی، خو ئەگەر پیی واییت ئەمانه بو خویان شیفا‌ده‌رن ئەوه شیرکی گه‌وره‌یه په‌نا به خوا.

۲- هه‌لواسینی نوشته‌و موروه شینه‌و چاوه‌زار به مال و سه‌یاره و مندال و دوکان و...هتد، له ترسی چاوپیسی.

پيغهمبهرى خوا (ﷺ) دهفهرموييت: « إِنَّ الرُّقَى وَالْتَّمَائِمَ وَالتَّوَلَةَ شِرْكَ ». رواه أحمد وابن ماجة وأبو داود، وصححه الألباني أنظر صحيح الجامع (١٦٢٢).

واته: به تهئكيد نوشتهو (التمائيم) (كوى التميميه بريتييه لهو مورو نال و شتانهى ههئدهواسريين بۆ لابردي بهلاو چاوپييسى) و(التولة): شتيكه دروستى دهكن به مهبهستى شيرين كردنى ژن لای ميړدهكهى وه به پيچهوانهشهوه. هه موو ئه مانه شيركن.

زۆر بهى جار بۆ سهر لى تيكدانى خهلكى عهوام به ناو شيخيك نوشتيهك دروست دهكات چه ندىه تيكي تييدا دنوسيت و شتى ترى تيكل دهكات له خشته و ناوى جنوكه و به دست و خهتى ئالوز دهنوسيت، بگره زور جار به پييسى و خويى حهيز دهنوسن و پارهبهكى زورى پى دهچرن له هه ژارو نه فامان.

٣- به شووم زانينى هه نديك شت له كاتى بينينياندا يان بيستنيانداو گه پرانه وه له كاريك كه نيهتت هه بووه ئه نجامى بدهيت له بهر ئه مه. وهك ره شيبينى و به شووم زانينى مانگى صه فهر و فلانه پوژو ژماره وهك ژماره (١٣) و دهنگى فلانه بالنده وهك كونده په پوو، قهله رهش و كه له شير له ئيواراندا، وه پزيمين له كاتى سه فهر دا..... چونكه پيغهمبهرى خوا (ﷺ) دهفهرموييت: « الطيرة شرك ». رواه الإمام أحمد ٢٨٩/١ وصححه الألباني أنظر صحيح الجامع (٣٩٦٠).

واته: به شووم زانينى شت شيركه.

جا ئه گهر به تهماى كاريك بوو يه كيك لهو شتانهى بينى و ئه وه بووه هوى ئه وهى له كاره كهى گه پرانديه وه ئه وه شيركى ئه نجامداوه. خو ئه گهر نه گه رايه وه به لام له دليدا ئه و به شووم زانينه شوينه واريكى دروست كردو وه سوه سه و خه مبارى كرد پيوسته له سه رى پشت به خوا به ستييت و له دليدا لايببات و بلييت: « اللهم لا طير إلا طيرك ، ولا خير إلا خيرك ، ولا إله غيرك ». رواه أحمد وابن السني والطبراني وصححه الألباني أنظر السلسلة الصحيحة برقم (١٠٦٥).

واته: خوايه هيچ شتيك (له بالنده و شتى تر) سوودو زيان ناگه يه نى جگه له تو. وه هيچ خيريك جيگهى ئوميد نى به جگه له خيرى تو. وه هيچ په رستراويك نى به به هه ق جگه له تو.

جوړی دووهم: شیرکی شاراوویه (الخفي):

که ئه ویش بریتى یه له شیرکی نییه و مه بهست، واته پریا و پوپامایى و سومعه، به و هی کاریکى چاک نه انجامدات بو خوا به لام حه ز بکات خه لکی بیبینه یان باسی بکه ن: وه ک ئه و هی نویژه که ی دریژ بکاته وه و جوان بیکات یان خیریک بکات تا مه دح بکریت، یان زیکر بکات و قورئان بخوینیت و دهنگی خوش بکات تا بلین دهنگی خوشه و شاره زایه، یان بانگ بدات یان خوی فیرى زانستیکی شهرعی بکات، جا نه گهر ریبا تیکه لاوی کرده وه بوو به تالی ده کاته وه. چونکه هه موو مه رجی قبول بوونی هه موو کرده وه یه ک دوو شته: یه که م: به ئی خلاصه وه ته نها بو خوی گه وره نه انجامدین، دووهم: به پیی شهرعی خوا بیته دوور له زیاده. خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿.. فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ

عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۱۰)

واته: جا ئه و هی ده یه ویت به دیداری په روه ردگاری شاد بیته به خوشنودیه وه با کارو کرده وه چاک و دروست نه انجام بدات و به هیچ شیوه یه ک له په رستندا هیچ که سیک نه کاته هاوه ل و شه ریک بوی و پوپامایى نه کات.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): « قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشْرَكَهُ ». رواه مسلم (۲۹۸۵).

واته: خوی په روه ردگار فه رمویه تی: من له هه موو که سیک بی نیازترو ده وله مه ند ترم له هاوبه ش بو دانام. هه ر که سیک کاریک نه انجام بدات و که سیکی ترم بکاته هاوبه ش تیایدا ئه و خوی و هاوبه شدانان که شى واز لی ده هیتم.

وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهرمویت: « أَلَا أَخْبَرَكُمْ بِمَا هُوَ أَخْوَفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ؟ الشُّرْكَ الْخَفِيِّ: أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ فَيُصَلِّيَ فَيُزِينُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ ». أخرجه البيهقي وحسنه الألباني أنظر صحيح الجامع برقم (۲۶۰۷).

واته: هه و التان بده می به و هی زیاتر له مه سیحی ده ججال ده ترسم لیتان؟ شیرکی شاراوه: که بریتى یه له و هی پیاویک نویژ ده کات و نویژه که ی ده پرازی نیته وه له بهر ئه و هی خه لکی سه یری ده که ن.

وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ده فهرمویت: « إن أخوف ما أخاف عليكم الشرك الأصغر ». قالوا: وما الشرك الأصغر؟ قال: « الرياء، يقول الله عز وجل لأصحاب ذلك يوم القيامة إذا جازى

الناس: إذهبوا إلى الذين كنتم ترأون في الدنيا، فانظروا هل تجدون عندهم جزاء؟!». رواه أحمد والبغوي والطبراني وصححه الألباني السلسلة الصحيحة برقم (٩٥١).

واته: نهوهی که زور دهرسم لیقان توشی بن بریتییه له شیرکی بچوک. وتیان: شیرکی بچوک چییه؟ فهرموی: پوپامایی (الریاء)، خوی گهوره له پوژی دوایدی کاتی پاداشتی خلی دایه وه به وانهی ریاییان کردوه ده فهرمویت: برؤن بو لای نهو که سانهی نیوه له بهر نهوان کارتان نه انجام داوه، جا بزنان پاداشتان دست ده که ویت لایان!!

ابن القيم (رهحمته خوی لی بیت) ده فهرمویت: شیرکی نیّت و مه بهست نه مهش نهو ده ریاییه که که ناری ذییه نه وه نده فراوانه و که میک نه بیّت لیی پزگار نابن.../الجواب الکافی ص ٩٤.

وه یه که مین که سانیک له پوژی دوایدی دا دوزه خییان پی خوش ده کریت نهو سی کومه له ن جیهادیان کردوه و شهید بوون وه خیرو مال به خشینیان نه انجام داوه و زانست فی ربوون و قورئانیان خویندوه به لام ریاییان تیدا کردوه.

که فارهتی شیرکی شاراهه

عن معقل بن یسار قال: انطلقت مع أبي بكر الصديق (رضي الله عنه) إلى النبي (ﷺ). فقال: «يا أبا بكر! للشرك فيكم أخفى من دبيب النمل». فقال أبو بكر: وهل الشرك إلا من جعل مع الله إلهاً آخر؟ فقال النبي (ﷺ): «والذي نفسي بيده، للشرك أخفى من دبيب النمل، ألا أدلك على شيء إذا قلته ذهب عنك قلبه وكثيره؟». قال: «قل: اللهم إني أعوذ بك أن أشرك بك وأنا أعلم، وأستغفرك لما لا أعلم». صححه الألباني أنظر صحيح الأدب المفرد (٢٥٩/١) برقم (٧١٦/٥٥٤).

واته: معقلی کوری یه سار ده فهرمویت: من و ابوبکری صدیق پویشتن بو لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی: نهی ابوبکر شیرک له ناوتاندا شاراهه تره له جی پیی میرووله. ابوبکر فهرموی: بو مه گهر شیرک ته نه نه وه ذییه که سیک په رستراویکی تر له گهل خوادا دابنیّت؟ پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی: سویند بهو خوایهی نه فسی منی به دهسته، شیرک شاراهه تره له جی پیی میرووله، نایا شتیکت فی ربکم نه گهر بیلیت که م و زوریت له سهر لاده چیّت؟ فهرموی: بلی: «اللهم إني أعوذ بك أن أشرك بك وأنا أعلم، وأستغفرك لما لا

أعلم» واتە: خۇاى پەنات پى ئەگرم لەوہى شىرکت بۇ بىرپار بەم و بزنام، وە داواى لىخوشبوونت لى دەكەم لەو شىرکەى دەیکەم و نازانم.

خۇاى گەورە بمانپاریزیت لە شىرک و جۆرەکانى و لە پۆزى قىامەتدا لەگەل پۆلى یەكخۇاپەرستاندا لە بەهەشتەکەى خۇیدا کۆمانبکاتەوہ..... آمین

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

سه رچاوه كان /

- ۱- ته فسیره كوردی یه كان: ته فسیری رامن... ته فسیری ئاسان... پوختهی ته فسیری قورئان.
- ۲- نور التوحید وظلمات الشرك..... سعید بن علی بن وهف القحطاني
- ۳- كتاب التوحید..... صالح بن فوزان الفوزان.
- ۴- فتح المجید شرح كتاب التوحید... الشيخ عبدالرحمن بن حسن آل الشيخ.
- ۵- تجرید التوحید من درن الشرك وشبه التندید..... فیصل بن قزار الجاسم
- ۶- المطلب الحمید فی بیان مقاصد التوحید..... عبد الرحمن بن حسن بن محمد بن عبد الوهاب بن سلیمان التمیمی.
- ۷- محرمات استهان بها الناس..... الشيخ محمد صالح المنجد.
- ۸- منهاج الفرقة الناجية والطائفة المنصورة..... محمد بن جمیل زینو.
- ۹- چه ند سه رچاوه یه کی تر.....

ناوەرۆك

-پيشكەشە
-دەستپيك
-سامناكى ھاوبەش دانان بۇ خوا (شريك)
-پيناسەى (الشرك)
-جۆرەكانى ھاوبەش دانان بۇ خوا (الشرك)
-جۆرى يەكەم: شيركى گەورە
-جۆرەكانى شيركى گەورە
-جۆرى دووهم: شيركى بچوك
-جۆرەكانى شيركى بچوك
-كەفارەتى شيركى شاراوه

ماڧى لەبەرگرتنەوہو بلاوکردنەوہى بابەتەكانى پىگەى گزىگ پارىزراوہ

بۇ ھەموو موسۇلمانىك